

[Christmas Møller.]

saaledes som det fremgaar af Forhandlingerne, tilbudt nogle ganske faa og i denne Forbindelse ikke alt for betydningsfulde Ændringer til Lovforslaget, men Resultatet skulde være i det store og hele sammenfaldende med det Forslag, han har fremsat.

Nu spurgte det ærede Medlem Hr. Einer Jensen om Krisekasserne. Jeg tror nu, jeg svarede paa det i min forrige Tale og sagde til det ærede Medlem, at vi jo ikke vilde være med til at bygge en Krisekasseinstitution ovenpaa den ordinære og en ny ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, men har sagt, at dette Spørgsmaal burde tages op fra Grunden, som jeg skildrede før. Jeg tror altsaa, jeg allerede har svaret herpaa.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen gik saa videre og sagde, at det, de Konservative var med til i 1927, var ved Ophevelsen af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse at hjælpe Arbejdsgiverne i Kampen mellem Arbejdere og Arbejdsgivere og hjælpe disse til Løntryk. Jeg tror, man heroverfor skal være klar over, at enhver Sociallovgivning, i hvert Fald enhver Arbejdsløshedsunderstøttelseslov, hvor Arbejdsløshedsunderstøttelsen betales fra anden Side end fra Arbejdernes, betales enten fra Arbejdsgivere over Arbejdsløshedsfonden eller fra det offentlige, fra Stat og Kommune, er paa Forhaand en Foranstaltning, som er sat ind paa Arbejdernes Side i den Kamp, som finder Sted. Det kan der dog ikke herske den fjerneste Tvivl om.

Jeg tror da, at jeg kan slutte med at henvise til de Bemærkninger, jeg gjorde ved første Behandling og i Eftermiddags. Lovforslaget vil nu gaa over i det andet høje Ting, og det er jo muligt, at det andet høje Ting vil kunne behandle nogle af de Spørgsmaal, som man efter min Opfattelse har givet en saa let Behandling her i Tinget.

Rager: Jeg erindrer et gammelt Vers. Der beskrives en Høne, og Verset lyder saaledes:

„Naar et Æg den havde lagt,
forkyndte den, det lydt,
alle skulde høre det vigtige nyt.“

Jeg kunde ikke lade være at komme til at tænke paa dette Vers i Dag, da jeg hørte paa det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, og jeg maa sige, jeg forstod ikke rigtig, hvorfor det var saa vigtigt at forkynde, at han havde lagt et Vindæg, for det var jo i Virkeligheden ikke andet, der var sket. Det ærede Medlem havde oprindeligt tænkt sig at stemme for det foreliggende Lovforslag, men havde nu af mærkelige

Grunde, det, han maaske vil kalde for saglige Motiver, men som for os andre syntes alligevel ikke helt at tangere det saglige, faaet den Idé, at nu vilde han ikke stemme for Forslaget, men afholde sig fra at stemme. Det blev forklaret meget omstændeligt, men jo mere det ærede Medlem forklarede det, jo mere dunkelt blev det hele mig, og jeg vil gerne have Lov til at gaa en lille Smule ind paa de Postulater og mærkelige Paastande, der her blev fremsat.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen betonedede, som jeg allerede har nævnt for ikke at give ham for lidt, at det var rent saglige Grunde, der medførte hans ændrede Stilling til Sagen, og derefter kritiserede det ærede Medlem Udvalgsarbejdet, til hvilket han vel overhovedet intet Kendskab kan have, udover hvad der staar i Betænkningen. (Afbrydelse af *Hans Thyge Jacobsen*). Ja, udover hvad der staar i Betænkningen — her efter, til min Sætning er færdig, saa giver det hele sig efterhaanden, intet skal blive glemt. Og paa Grundlag af denne Betænkning udtalte det ærede Medlem, at der indenfor Udvalget ikke havde været Smidighed nok. Ja, jeg ved ikke rigtig. Har det ærede Medlem Hr. Krag, der førte for Venstres Vedkommende indenfor Udvalget, ikke været smidig nok? Har han ikke været paahitsom nok? Det forekommer mig nærmest, at det under Forhandlingerne i Dag er tydeligt demonstreret, at det ærede Medlem Hr. Krag i sin Paahitsomhed og Opfindsomhed er gaaet langt udenfor det, man plejer at gøre i en Betænkning, idet det ærede Medlem har anført store og gode Gerninger, udførte af ham selv i egen Indbildning i Efteraaret 1927, Gerninger, som den højtærede Indenrigsminister i Aften har forklaret os overhovedet ikke har været gjort. Der har saamænd ikke manglet paa Opfindsomhed i den Retning, men det var ganske vist stadig væk en Opfindsomhed, der gik ud paa at lægge Sten i Vejen for dette Lovforslag.

Hvad det ærede Medlems eget Parti angaar, skal jeg indrømme, at der var overhovedet ikke nogen som helst Smidighed, for der var, som den højtærede Socialminister gentagne Gange har sagt det, kun det, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kalder for den fælles Krisekasse, det, som den højtærede Socialminister kalder for Krisepuljen. Der var ikke andet, og denne Sang har jeg nu hørt i halvandet Aar. Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven sang den hele forrige Vinter, men noget Ændringsforslag blev ikke stillet, og det ærede Med-